

God is liefde, maar...

Door: Anke Pronk-Waterlander

In een gesprek met traditionele Christenen over de liefde van God, hoor ik vaak deze opmerking voorbijkomen: "Ja, God is liefde, maar Hij is ook rechtvaardig!" En dat tweede deel van die zin wordt dan meestal uitgesproken op een toon van: "Denk erom, met God valt niet te spotten!" Nou, dat is wel het laatste wat ik zou willen doen.

Steeds wanneer ik die woorden "maar Hij is ook rechtvaardig" op dat belerende toontje hoor, dan denk ik stiekem dat de spreker bedoelt te zeggen dat hij/zij hoopt dat God straks bij het oordeel voor de Grote Witte Troon iedereen die op sprekers zwarte lijst staat er genadeloos van langs gaat geven.

Het woord *maar* kondigt een tegenwerping aan. *Maar* introduceert een zinsdeel dat het voorgaande zinsdeel tegenspreekt of er mee contrasteert. In de uitspraak "God is liefde, maar Hij is ook rechtvaardig" betekent dit dus dat Gods rechtvaardigheid Zijn liefde tegenspreekt of er in ieder geval in schril contrast mee staat. Is dat echt zo?

Laten we eerst eens onderzoeken wat *rechtvaardigheid* nu precies is. In de Bijbel wordt ook vaak gesproken over *gerechtigheid*. Het woordenboek geeft bij *gerechtigheid* als betekenis: *rechtvaardigheid*. Gerechtigheid is dus een synoniem voor rechtvaardigheid. Beide woorden hebben het woord *recht* in zich. Het bijvoeglijk naamwoord *recht* is een ouderwets woord voor *juist*. Het woordenboek zegt: *zoals het zijn moet*. In het Engels zien we dit ook bij *right* in *righteousness* en *just* in *justice*.

De gangbare gedachte binnen het Christendom over de oordelen of gerichten van God, is dat Hij de goddelozen voor altijd gaat straffen voor hun daden, met name hun ongeloof. Gods rechtvaardigheid betekent voor de meeste Christenen dat God hén gaat belonen en de rest gaat straffen. God lijkt dan op Sinterklaas - wie zoet is de hemel, wie stout is de hel. Vraag: wat is er rechtvaardig aan een straf die nooit meer ophoudt?

Oordelen is bij veel Christenen synoniem voor veroordelen (= schuldig bevinden; afkeuren, afwijzen). Maar oordelen is iets heel anders, het betekent: 1) vonnissen, rechtspreken; 2) door redenering tot een gevolgtrekking komen; 3) van mening zijn. Als God Zijn oordeel over een mens gaat uitspreken, dan geeft Hij in feite dus Zijn persoonlijke mening over de levenswandel van die mens. Dat kan zowel positief als negatief zijn.

Een ander woord dat in de Bijbel gebruikt wordt voor *oordelen* is *richten*. Wat gebeurt er nu precies als God de wereld gaat richten? Richten betekent letterlijk: in een bepaalde richting plaatsen. In Gods geval betekent het dat Hij in Zijn oordelen/gerichten alles in de juiste richting gaat zetten. Hij zal alles wat verdraaid is recht gaan zetten! En dat zal niet altijd zonder slag of stoot gaan. Maar Gods doel heiligt altijd Zijn middelen!

Wat is Gods doel ook alweer? Je leest het o.a. in Kolossenzen 1:20 NBG

"en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, ALLE DINGEN WEDER MET ZICH TE VERZOENEN, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is."

Er zullen in de toekomst verschillende oordelen zijn: over de volkeren, de gelovigen en de ongelovigen. Ik beperk me hier tot het oordeel over de ongelovige doden, omdat het onderwerp van mijn artikel de vraag is of Gods rechtvaardigheid ten koste gaat van Zijn liefde.

Wat gaat er nu precies gebeuren bij die Grote Witte Troon? Het eerste wat ons opvalt, is dat er uitdrukkelijk wordt vermeld (Openbaring 20:11) dat het om een WITTE troon gaat, geen zwarte! Wit staat voor zuiverheid, de zuiverheid van het oordeel in dit geval. En Wie zit er eigenlijk op die troon? Dat is niemand minder dan Christus Jezus (Johannes 5:22,27). Laten we hier even aandachtig bij stilstaan. De Persoon Die op die troon zit om te oordelen, is DEZELFDE Persoon die uit liefde voor alle mensen die nu voor Hem staan aan een kruis stierf. Dat betekent dat de Persoon die hen gaat oordelen zielsveel van hen houdt! Dan kan het niet anders dan dat het vonnis over deze mensen uiteindelijk zal meewerken ten goede.

In Openbaring 20:11-15 lezen we dat de opgewekte doden (ze zijn nog steeds sterfelijk, niet levend gemaakt zoals Christus en de gelovigen) geoordeeld worden naar hun werken, die staan opgetekend in boeken. We lezen ook dat er een *boek des levens* is en dat degene wiens naam daar niet in staat geschreven, wordt geworpen in *de poel des vuurs*. Dit is de tweede dood, net als de eerste dood een toestand zonder bewustzijn, niet een andere vorm van leven op een andere plaats en ook niet "de Hel."

Even tussen haakjes: Ik geloof niet dat er mensen levend in de poel des vuurs worden gegooid, omdat er in de Schrift meermalen te lezen is dat God Zijn woede en afschuw uitspreekt over mensen die hun kinderen door het vuur laten gaan (o.a. Lev.18:21; Deut.12:31; 18:10,12; 2Kon.17:17; 21:6; 23:10). En dan zou Hij Zelf wel zoiets doen? In Openbaring 19:20 staat dat het beest en de valse profeet levend in de poel des vuurs worden gegooid. Later wordt de duivel daar ook bij gegooid (Op.20:10). Dit zijn geestelijke wezens en die worden daar tijdelijk (tot in de eeuw der eeuwen) gekweld, wat niet hoeft te betekenen dat zij pijn lijden, wel dat ze het heel zwaar hebben. Ik geloof dat mensen, na het oordeel bij de Grote Witte Troon, eerst dood neervallen en dat vervolgens hun stoffelijke resten in de poel geworpen worden. Ik ben er door wetenschappelijke studie van overtuigd dat met de poel des vuurs de Dode Zee bedoeld wordt, waar in Jezus' tijd op aarde en nog lang daarna regelmatig erupties van vuur en zwaveldampen werden waargenomen. Een aardbeving in die regio is voldoende om de Dode Zee weer actief te maken. Vuur en zwavel hebben beide een bacteriedodende werking. De poel zal in de toekomst daarom een uitstekend massagraf zijn, net zoals de vroegere vuilverbrandingplaats Gehenna bij Jeruzalem (beter bekend als "de Hel"), die in de toekomst weer in gebruik genomen zal worden en die net zomin een martelplaats is!

In gedachten zie ik die mensen staan voor de Grote Witte Troon, terwijl het angstzweet hen uitbreekt. Hun geweten begint hen aan te klagen. Verdrukking en benauwdheid komen over hen.

"die een ieder vergelden zal naar hun werken: hun, die, in het goeddoen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige* leven; maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid ongehoorzaam en der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, wacht toorn en gramschap. Verdrukking en benauwdheid (zal komen) over ieder levend mens, die het kwade bewerkt, eerst de Jood en ook de Griek; maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst de Jood en ook de Griek." (Romeinen 2:6-10 NBG)

* Letterlijk vertaald staat hier: het *aiónische* leven. Het Griekse woord *aión* betekent *een lang tijdperk met een begin en een einde*, waarin een bepaald wereldsysteem (of wereldorde) van toepassing is en werkt. De Bijbelvertalers vertalen *aión* ten onrechte met *eeuwig(heid)* of *wereld*, maar soms ook met *eeuw*, wat een betere vertaling is. Het "eeuwige leven" in de Bijbel heeft nooit de betekenis van eindeloos leven, maar altijd van het leven gedurende de *aión*, d.w.z. het bijzondere leven tijdens de komende tijdperken/eeuwen waarin Christus de wereld zal regeren en de wereld zal weten wie Hij is. In de Hebreeuwse grondtekst van het Oude Testament staat voor *eeuwig(heid)* het woord *olam*, dat dezelfde betekenis heeft als *aión*.]

Doorgaans wordt er aangenomen dat het bij dit oordeel voornamelijk gaat om het uitdelen van straf. Maar dat is maar ten dele waar. Bij het woord *vergeldden* denken velen aan wraak nemen - kwaad met kwaad vergelden - maar verGELDen betekent letterlijk: uitbetalen wat iemand toekomt. Dat is wat er hier gebeurt: de mensen krijgen hun verdiende loon. De grootste schurken zullen direct weer voor lange tijd in de (tweede) dood verdwijnen (totdat de dood wordt afgeschaft > 1Korinthiërs 15:26), maar de mensen die zich tijdens hun leven hebben ingezet voor het goede worden hiervoor beloond met het aionische/eeuwige leven op de nieuwe aarde.

Doordat bij dit oordeel ieder beloond wordt naar zijn daden, komt het rechtvaardige karakter van God aan het licht. Jezus Christus heeft, toen Hij op aarde was, gezegd: **"Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien"** (Johannes 14:9 NBG). En zoals ik al eerder aangaf: het is Christus Die op de troon zit en het oordeel uitspreekt.

Als we in de Bijbel zien dat de dood eens zal worden onttroond, geen macht meer zal hebben, (1Korinthiërs 15:26), dan weten we ook dat het uiteindelijk goed zal komen met al die schurken die tijdens die heerlijke aionen/eeuwen van Christus' regering morsdood waren (verloren gingen). Zij hebben hun straf dan gehad. Ook zij zullen uiteindelijk van harte hun knieën willen buigen voor Christus en met God verzoend worden, opdat God alles in allen zal zijn (1Korinthiërs 15:28).

Daarom zou de titel boven dit artikel moeten luiden: **God is liefde, én Hij is ook rechtvaardig!**

www.pronk-stukjes.nl